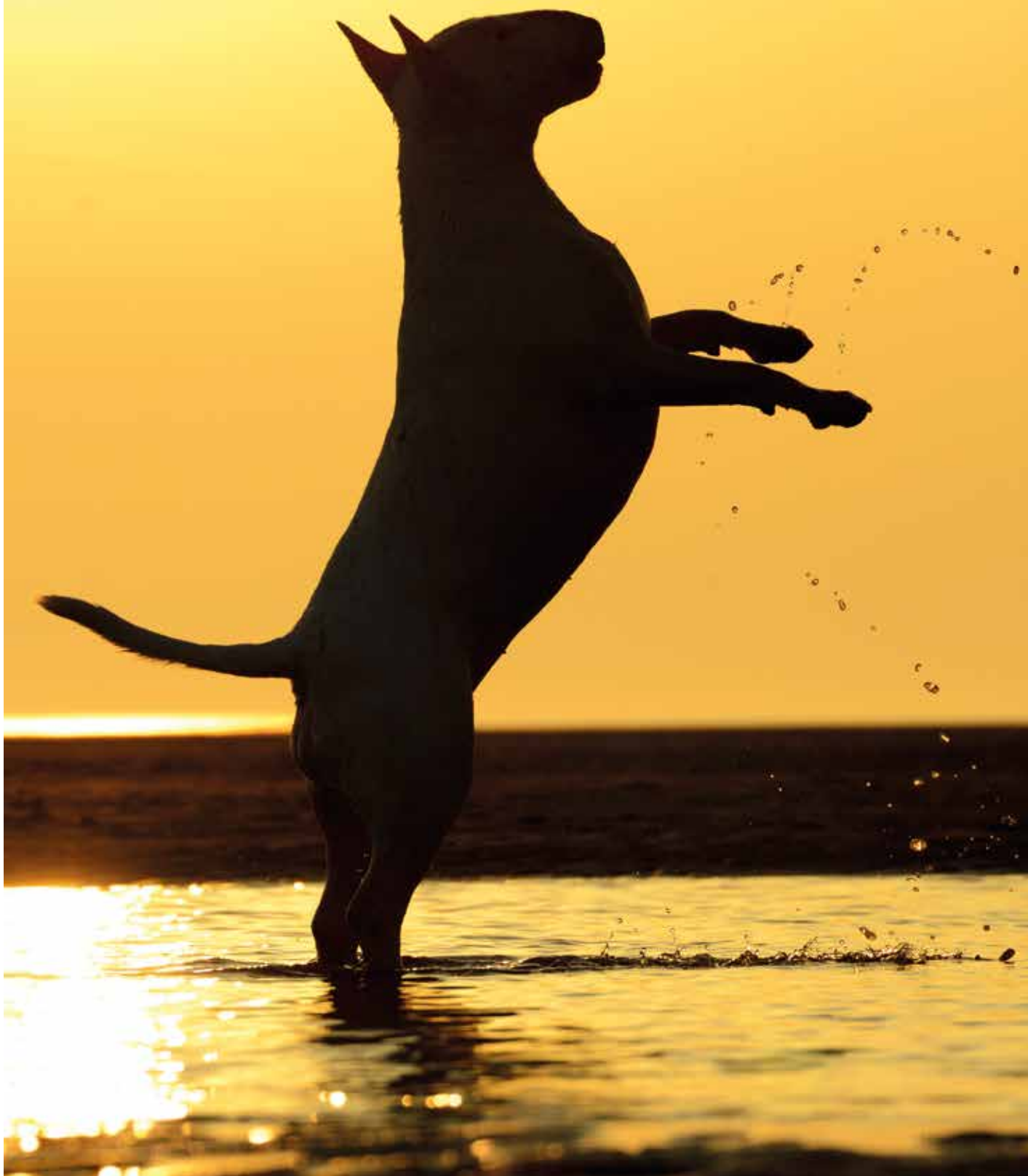

Domarkompendium för bullterrier

Bullterrier: FCI-nummer 11
FCI-standard fastställd: 2011.12.23

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor: 2013.10.01

Innehållsförteckning

Rasspecifika avelsstrategier – exteriör och SRD	4
Hemland, användningsområde och bakgrund	5
Helhetsintryck	6
Bullterrierns olika typer	7
Exempel på utmärkta hanar	8
Exempel på utmärkta tikar	9
Uppförande och karaktär	10
Huvud	11-13
Ögon och öron	14
Hals, kropp och svans	15
Extremiteter – framställ	16
Utmärkta fronter	17
Tassar	18
Extremiteter – bakställ	19
Rörelser, hud, päls och färg	20
Olika färger och färgsättning	21
Storlek, vikt och fel	22
Slutord	23

Rasspecifika avelsstrategier - exteriör och SRD

Nuläge

Helhetsintrycket på svenska bullterrier är gott. Rasens exteriör anses vara sund och funktionell. De flesta hundarna får bedömningen ”excellent” eller ”very good” på utställning.

De förtjänster som oftast framhålls vid exteriörbedömningar är: bra helhetsintryck, bra uttryck, bra överlinje och bra rörelser.

De brister som oftast framkommer är: tunn benstomme, stora runda ögon, stora öron, inte tillräckligt utfyllt huvud, bettfel och trånga rörelser.

Mål

Målet är att utöka antalet hundar som exteriörbeskrivs, öka uppfödarnas kunskap inom det exteriöra området och delta i SKK-utbildningar i anatomi och genetik.

Strategier

SvBtk anser att rasernas hälsa ska prioriteras före smärre exteriöra fel. Utöka regelbundna exteriörbedömningar för att kunna kartlägga kvalitet. Utbilda uppfödare inom anatomi och genetik samt informera om rasens nulägesstatus vid uppfödarmöten.

Standarden lägger stor vikt vid helheten och tydliggör att bullterriern inte har någon fellista. Hunden ska därför bedömas utifrån sina förtjänster och helheten, inte utifrån fel.

Resultaten av enkäter, exteriörbeskrivningar, SRD, MH, BPH och hälsoundersökningar pekar på att uppfödarna i första hand bör rikta sin uppmärksamhet på hälsan hos avelsdjuren då de exteriöra bristerna inte är ett problem.

SRD

Rasen finns upptagen i Särskilda rasspecifika domaranvisningar (SRD) gällande inverterade hörntänder, hud och (tillagt 2014) även ögonens placering och storlek.

Heimland - Användningsområde - Bakgrund

Heimland

Storbritannien

Användningsområde

Numerera sällskapshund

Bakgrund/ändamål

Det var en man vid namn James Hinks som först standardiserade rastypen hos bullterrier på 1850-talet genom att selektera för det äggformade huvudet.

Rasen visades i sin nuvarande form första gången på utställning i Birmingham 1862. Rasklubben etablerades 1887.

Det verkligt intressanta med rasen är att dess standard helt medvetet nämner att ”Det förekommer varken vikt eller höjdmått men bullterriern skall ge intryck av maximal substans för storleken på hund och i samklang med typ och könsprägel. Rasen skall alltid vara balanserad”.

En mindre typ av bullterrier har varit känd sedan tidigt 1800-tal men den förlorade popularitet fram till tiden för första världskriget varför den ströks från kennelklubbens register 1918. En grupp rasentusiaster ledda av överste Richard Glyn arbetade för rasvariantens återkomst och bildade 1938 klubben för Miniature Bull Terrier. Standarden för varianterna är densamma med undantag för höjdangivelsen i standarden för miniatyrbullterrier.

Kommentar

”Bull and terrier dog”, som idag kallas bullterrier, har sitt ursprung i att man korsade bulldogg med olika terrier. I slutet av 1800-talet började en växande engelsk medelklass att efterfråga sällskaps- och utställningshundar. Hundar betraktades inte längre bara som brukshundar utan de mer välbeställda klasserna kunde nu tillåta sig att äga hund som statussymbol och hobby.

Första gången bullterriern presenterades var på en hundutställning i Birmingham i maj 1862. Den blev visad av James Hinks, som erkändes som ”rasens skapare”. James Hinks använde många raser för att nå sitt mål om att skapa en ”gentlemans’ companion”, men engelsk bulldogg, dalmatiner och den nu utdöda engelska vita terriern var huvudingredienserna.

Exteriörmässigt hade den engelska vita terriern likheter med manchesterterriern. Målsättningen var att få fram en helvit hund som var stark, smidig och elegant. Då James Hinks introducerade bullterrier 1862, hade kamp mellan hundar och andra djur varit förbjudet i 27 år (sedan 1835), varför det inte är troligt att bullterriern blev skapad för kamp med tjurar, som ofta påstås.

Utöver det prioriterade James Hinks den vita färgen över allt annat i sitt avelsarbete, vilket han inte hade gjort om han ville skapa en kamphund. Egenskaper som till exempel styrka, snabbhet och aggressivitet hade då haft större betydelse än pälsens färg. Dessutom använde han dalmatiner för att skapa rasen. En ras som minskade bullterrierns kampegenskaper väsentligt.

Den vita bullterriern erkändes som ras av Engelska Kennelklubben 1887, den färgade först 1933. I Sverige visades den redan 1891 på SKK:s första utställning. Rasen har sedan sporadiskt dykt upp, ibland med decenniernas mellanrum. På 1950-talet började sakta en seriös och varaktig uppfödning ta form, men det dröjde ända till 1960 innan rasen etablerades på allvar genom kennel Panzarkrafts halvsekellånga uppfödning. År 1976 bildades Svenska Bullterrierklubben. Rasernas karaktär gör dem till härliga sällskapshundar. Dock inte för alla, då deras envishet, styrka och självtillräcklighet gör dem relativt svåruppfostrade.

Retningströskeln är hög, vilket gör dem till stabila, godmodiga och kärleksfulla individer. Bullterrier är utpräglade sällskapshundar vars viktigaste uppgift är att älska och bli älskade. Rasens ursprung är en blandning mellan dogg och terrier, något som avspeglar sig i deras humör som är en charmfull blandning av envishet, sävlighet, hetsighet och nyfikenhet.

Helhetsintryck

Helhetsintryck

Rasen skall vara kraftigt byggd, muskulös, välbalanserad och rörlig, med ett intresserat, bestämt och intelligent uttryck. Unikt är den konvexa nosryggen och det äggformade huvudet. Oberoende av hundens storlek skall könsprägelns vara markerad.

Kommentar

En bullterrier ska vara massiv och ha maximum av kroppsmassa till sin storlek utan att vara fet eller klumpig. Den är byggd som en stridstank med en muskulös, hårdpumpad kropp och kraftigt benstomme. Den ska ha ett ben i varje hörn men också vara spänstig och rörlig. Kronan på verket är det äggformade, släta och utfyllda huvudet med små, upprättstående öron och små, djupt liggande, kisande ögon.

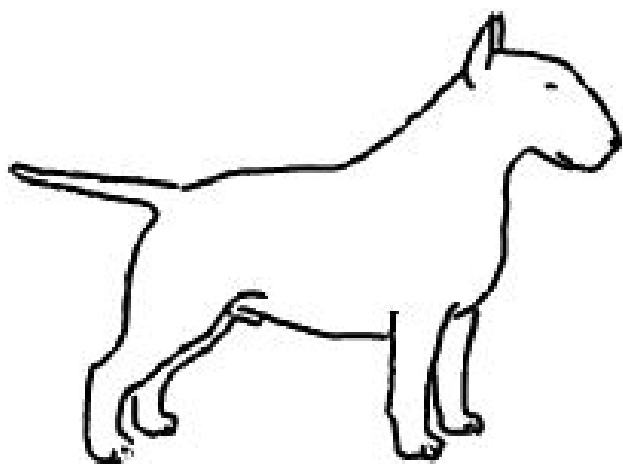
Man kan idag fortfarande se släktskapet med de rasvarianter som rasen utgått ifrån. Från bulldoggen kom modet och envisheten, den väl välvda och djupa bröstkorgen och den kraftiga benstommen men också problem med grovhet, underbett, runda ögon och pigmentbortfall.

Från terriern kom intelligensen och lekfullheten, de små mörka ögonen och små fina öronen, de raka benen samt resningen och den strama silhuetten men också problem med tunn benstomme och för lätt kropp. Från dalmatinern kom höjden på benen och sundheten i rörelser men också problem med färgfläckar i en annars vit päls och ibland ett för milt uttryck.

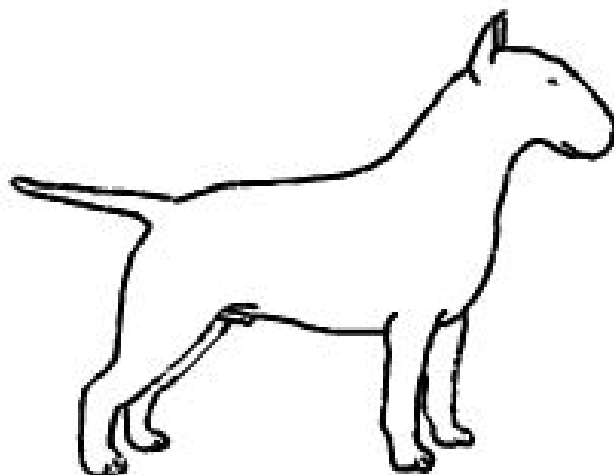
Utifrån i vilken grad de olika ursprungsraserna slagit igenom, talar man om att det finns fyra typer inom bullterrier; bulltyp, terriertyp, dalmatinertyp samt ”middle of the road”, en lagom blandning av de övriga tre typerna. Det talas ibland om att alla dessa fyra typer skulle vara likvärdiga. Men även om de alla ryms inom standardens gränsvärden så är det ändå kombinationen av styrka, substans, smidighet och elegans som eftersträvas.

Rasens exteriör anses vara sund och funktionell. Den är snarare kort- än långdistansare vilket beror på dess kompakta, muskulösa kroppsbyggnad. Under rörelse ska den verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och med en typiskt självsäker utstrålning.

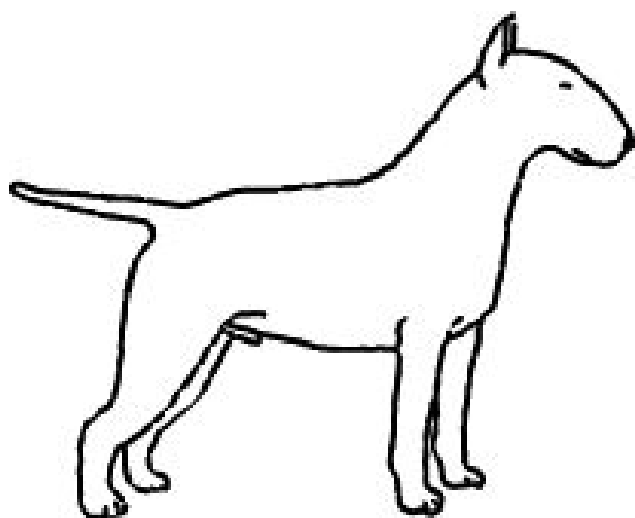
Bullteriernas olika typer

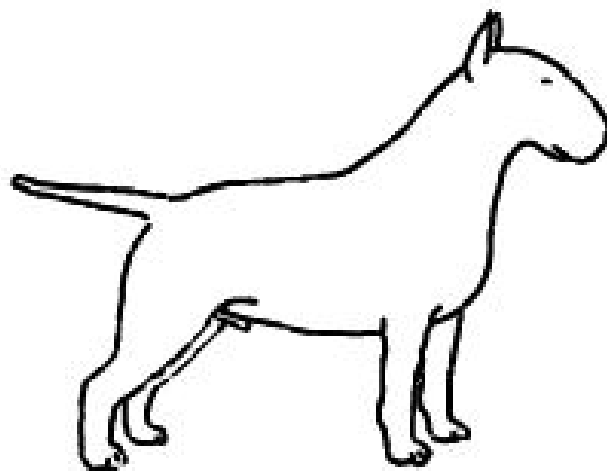
Bulltyp: Mycket substans och benstomme, men denna typ av hund har sällan de smidiga rörelser som eftersöks.

Terriertyp: Lättare i kropp och benstomme, mer resning och ett elegantare huvud.

Dalmatinertyp: Mer höjd på benen och friare rörelser.

Middle of the roadtyp: En kombination av alla tre typerna med utmärkt substans och benstomme, samt lätta, smidiga rörelser.

Exempel på utmärkta hanar

Exempel på utmärkta tikar

Uppförande och karaktär

Uppförande/karaktär

Bullterrier skall vara modig, full av framåtanda med en gladlynt framtoning. Rasen skall ha ett jämnt temperament och vara mottaglig för inläring. Även om den är egensinnig är den synnerligen vänlig mot människor.

Kommentar

Till temperamentet ska en bullterrier bara vara glad och älska allt och alla. Den visar gärna upp sin lycka med hopp och skutt och ett glatt flin. Men den kan också vara vältränad och mycket fokuserad på sin husse/matte i ringen.

Den ska vara tillgänglig, vaken och alert och aldrig skygg eller aggressiv mot människor.

Huvud

Huvud

Huvudet skall vara långt, kraftigt och djupt ända till nospetsen men inte oädelt. Sett framifrån skall det vara äggformat och helt utfyllt utan håligheter och urgröpningsar. Profilen skall välva sig mjukt ner från hjässan till nospetsen. Avståndet från nospetsen till ögonen skall vara tydligt längre än från ögonen till hjässan.

Skallparti

Hjässan skall vara nästan plan från öra till öra.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart med nedåtböjd nostipp. Näsborrharna skall vara väl utvecklade.

Läppar

Läpparna skall vara torra och stramt åtliggande.

Käkar/tänder

Underkäken skall vara djup och kraftig. Bettet skall vara ett regelbundet, perfekt och komplett saxbett med friska, starka och jämna tänder av rejäl storlek.

Kommentar

Huvudet är naturligtvis mycket viktigt hos en bullterrier. Den äggliknande formen på huvudet är unikt för rasen. En jämn, tydligt välvd profil helt utan stop, så kallad "downface", är det man gärna förknippar med ett bra bullterrierhuvud, men lika viktigt är att huvudet, sett framifrån, är helt utfyllt och att nospartiet är mycket kraftfullt och djupt.

Den välvda linjen i profilen ska gå ända ner till nostryffeln som även den är nedåtböjd. Det kallas för att huvudet har en "roman finish". Nosryggen ska vara bred och kinderna nästan flata.

Skallen ska vara nästan plan mellan de små, tätt placerade uppriktstående öronen. Det är ett vanligt problem att öronen är för brett ställda och/eller för stora.

Opigmenterad nostryffel är inte önskvärt på hundar över ett år.

På grund av rasens huvudform och släktskapet med bulldogg har man svårigheter att bibehålla ett korrekt bett. Det är vanligt både med underbett och inverterade canintänder.

Även om man naturligtvis eftersträvar jämna tänder i ett komplett och korrekt saxbett, ska man komma ihåg att standarden för bullterrier inte listar bettfel under en fellista. Bettfel som inte skadar hunden ska därför värderas på samma sätt som andra exteriöra fel och alltså inte vara utslagsgivande. En i övrigt utmärkt hund med ett underbett är således fortfarande en utmärkt hund.

SRD - käkar och tänder

I rasen förekommer trång underkäke med hörntänder som går upp i gomtaket.

Bullterrierns huvud

Korrekt profiler utan överdrifter, väl utfyllda med en bra underkäke och korrekt placerade öron. Könsprägeln ska vara tydlig.

Väl utfyllda huvuden med breda och kraftiga nospartier. Öronen är små, tätt ansatta och riktade uppåt. Ögonen är små, sneda och placerade högt upp på huvudet. Könsprägeln är tydlig och uppsynen uppskäftig.

Bullterierns huvud

Hund med flat profil/stop, huvudet saknar utfyllnad vilket ger ett intryck av äppelkinder.

Korrekta, små och trekantiga ögon med korrekt placering.

Ögon och öron

Ögon

Avståndet från nospetsen till ögonen skall vara tydligt större än från ögonen till toppen av skallen. Ögonen skall förefalla smala. De skall vara snedställda och trekantiga, svarta eller så mörkbruna att de verkar nästan svarta, samt ha en genomträngande blick. Blå eller delvis blå ögon är inte önskvärt.

Öron

Öronen skall vara små, tunna och placerade tätt intill varandra. De skall kunna bäras styvt upprättstående och peka rakt uppåt.

Kommentar

Ögonen är mycket viktiga för uttrycket. De ska vara djupt liggande, snedställda och mörka samt placerade högt uppe på huvudet för att ge det rätta fräcka uttrycket. Det förekommer för runda ögon.

Många bullterrier spärrar upp ögonen när man tar fram en godis, titta därför gärna på hunden när den är avslappnad i ögonen.

Vår uppfattning är att bullterriern inte har något problem med djupt liggande ögon. Vi kan inte heller se att det någonsin varit ett problem i våra hälsoenkäter, försäkringsstatistik, tidigare SRD-protokoll eller när vi talar med uppfödare och hundägare.

SRD - ögon

I rasen förekommer riskområden som allt för små ögonöppningar.

Öronen ska vara "bang on top", det vill säga sitta mitt uppe på hjässan utan att peka åt sidorna. Det är ett vanligt problem att öronen är för brett ställda, för stora och/eller för "lösa".

Vackert huvud med korrekt avstånd mellan öga och nospets. Ögats placering är tydligt längre från nospetsen än från skallens topp. Vacker lång hals som leder till ett välutvecklat förbröst.

Hals, kropp och svans

Hals

Halsen skall vara mycket muskulös, lång och välvd. Den skall avsmalna från skuldrorna mot huvudet och vara fri från löst halsskinn.

Kropp

Kroppen skall vara väl rundad med tydligt välvd bröstorg, som också skall ha stort djup. Bröstorgerna skall vara djupare i sin främre del än buken.

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan bakom manken med en lätt välvning över ländpartiet.

Rygg

Ryggen skall vara kort och stark.

Ländparti

Ländpartiet skall vara lätt välvt, brett och muskulöst.

Bröstorg

Bröstet skall framifrån sett vara brett.

Underlinje och buk

Från bröst till buk skall underlinjen bilda en mjuk, uppåtsvängd linje.

Svans

Svansen skall vara kort, lågt ansatt och horisontellt buren. Den skall vara tjock vid roten och smalna till en fin spets.

Kommentar

För att hunden ska få rätt balans och typ måste halsen ha en god längd. En korrekt ansatt hals på väl tillbakalagda skuldror är välvd i sin övre del och breddas ned mot skulderpartiet. En kortare hals ger hunden mer drag av "bulltyp".

En bullterrier ska ha en mycket välutvecklad kropp med mycket bredd över ryggen, med revben som välver sig hela vägen runt bröstorgerna, en bröstorg som når nedanför armbågarna men också ett väl utvecklat förbröst. Bröstorgerna ska vara breda och djupa framifrån sett och formade lite som en tunna. En bullterrier ska ha maximal substans till sin storlek, men den ska få sin substans från bensotomme och muskler, inte från fett. Det ska vara en atletisk hund!

Denna hund har ett fattigt förbröst och en grund bröstorg. Underlinjen är för rak.

Underlinjen ska vara lätt uppsvängd. Hunden ska ha midja och inte vara för fet.

Det är inte ovanligt med allt för högt burna svansar. Hur högt svansen bärs avgör hur allvarligt felet bedöms.

Extremiteter - framställ

Framställ

Hunden skall stå stadigt på sina fullkomligt parallella framben. Hos vuxna hundar skall frambenens längd ungefär motsvara bröstorgens djup.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara kraftiga och muskulösa utan att vara tunga. Skulderbladen skall vara breda, flata och ligga tätt intill bröstorgens. De skall mycket tydligt slutta bakåt mot manken och bilda en nästan rät vinkel mot överarmarna.

Armbåge

Armbågarna skall vara starka och riktade rakt bakåt.

Underarm

Frambenen skall ha rund benstomme av kraftigast tänkbara sort.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara lodräta.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår.

Kommentar

Frambenen ska vara raka, tassarna ska peka rakt fram. Ibland ser man exempel på rasens nära släktskap med bulldoggen med utåtvidna armbågar, böjda framben och utåtvidna tassar.

Skuldrorna ska vara mycket väl tillbakalagda. De ska inte vara buliga som på en bulldogg utan ligga tätt an mot bröstorgens. Överarmen ska vara väl vinklad så att frambenen placeras väl in under kroppen och förbröstatet blir framträdande. Raka vinklar i framstället är ett problem inom rasen.

Mellanhänderna är så gott som helt lodräta och hunden står helt ner på sina tassor.

Det är viktigt att tassarna är väl knutna så att de orkar bära upp den tunga kroppen. Ett relativt vanligt fel hos bullterrier är svaga, spretiga och platta tassor.

Utmärkta fronter

Hund med korrekta vinklar fram. Skuldran är väl tillbakalagd och överarmen välvinklad vilket gör att frambenen kommer väl in under koppen. Normalt vinklad bak med välutvecklade underben. En djup och bred bröstorg och en lätt uppsvängd underlinje.

Tassar

Exempel på korrekta runda, väl knutna och kompakta tassar, så kallade kattassar, med väl välvda tår.

Exempel på platta och spretiga tassar.

Extremiteter - bakställ

Bakställ

Bakbenen skall vara parallella bakifrån sett.

Lår

Låren skall vara muskulösa.

Knäled

Knälederna skall vara välvinklade.

Underben

Underbenen skall vara välutvecklade.

Has/hasled

Haslederna skall vara välvinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara korta och kraftiga.

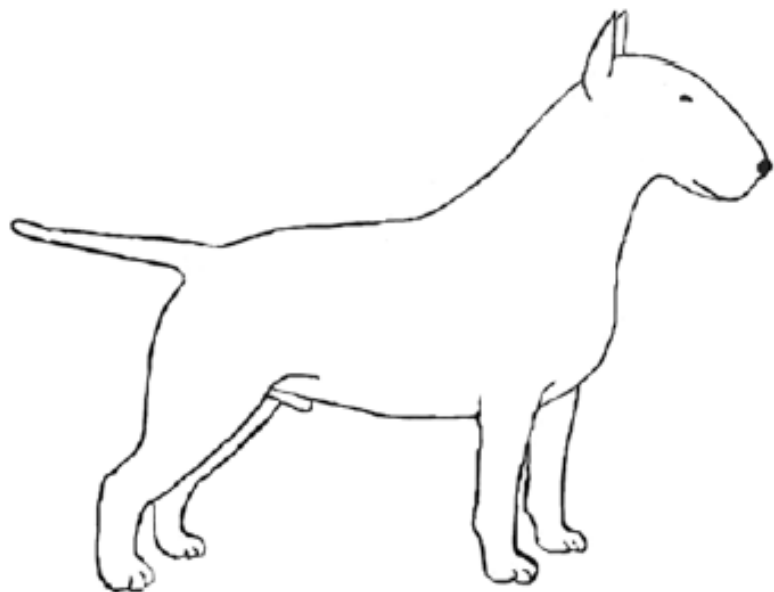
Baktassar

Baktassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår.

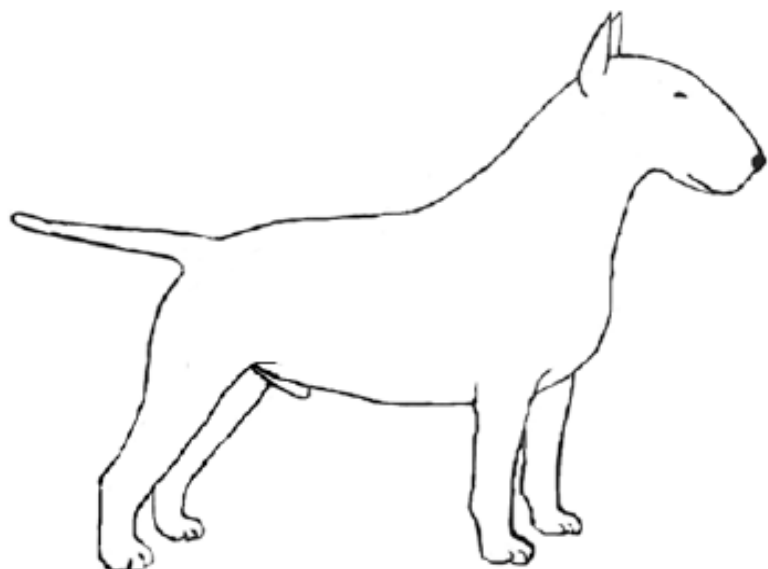
Kommentar

Bakbenen ska bakifrån sett vara helt parallella. På grund av de stora musklerna kan man få intrycket av att hunden är hjulbent.

Låren och underbenen ska vara välmusklade.

Korrekta vinklar fram. Skuldran är väl tillbakalagd och överarmen välvinklad vilket gör att frambenen kommer väl in under kroppen. Normala vinklar bak med välutvecklade underben.

Denna hund är för lite vinklad i knä och has. Låren blir smala och bakstället ser underdimensionerat ut.

Rörelser, hud, päls och färg

Rörelser

När hunden rör sig skall den verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och med en typiskt självsäker utstrålning.

I trav skall fram- och bakben röra sig parallellt och endast vid högre hastighet dras mot kroppens mittlinje. Frambenen skall nå ordentligt långt och bakbenen skall röra sig smidigt i höften med stor böjlighet i knä och has och med kraftigt påskjut.

Hud

Huden skall överallt vara stramt åtliggande.

Päls

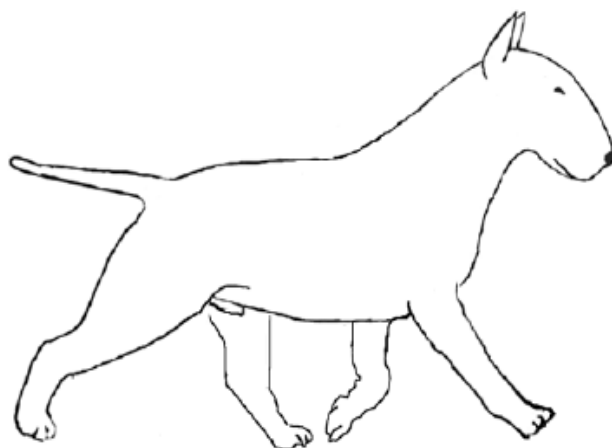
Pälsen skall vara kort åtliggande, jämn och hård att ta på samt ha vacker glans. Mjuk underull får förekomma vintertid.

Färg

Vita hundar skall ha rent vit päls. Hudpigmentering och tecken på huvudet är inget fel. Färgade stänk i en vit päls är inte önskvärt. Hos färgade hundar skall färgen dominera över det vita. Om alla övriga detaljer är likvärdiga föredras brindle. Svart brindle, röd, fawn och trefärgat accepteras. Blå färg och leverfärg är absolut inte önskvärt

Kommentar

Texten i standarden säger allt om bullterrierns rörelser. Fast vi just har beskrivit en tungt byggd hund med maximal substans, ska den kunna röra sig med lätta, smidiga steg. Precis som en vältränad atlet. På grund av hundens stora bredd kan rörelserna, speciellt bakifrån, upplevas som rullande och till en viss grad är det OK.

Rörelserna ska vara lätta och fria och hunden ska ha en självsäker utstrålning.

En del hundar kan ha problem med hud och tassar. Svullna, irriterade tassar och irriterad hud är inte ovanligt. Det kan vara tillfälliga problem till exempel för tikar i samband med hormonsvängningar runt löp. Oavsett orsak ska inte en hund med blemmig och röd hud ha något att hämta i utställningsringen.

Pälsen fälls med jämna mellanrum och då kan hudpigmenteringen bli synlig.

SRD - Hud

I rasen förekommer riskområden som irriterad, tunn och glanslös päls.

När det gäller färgade hundar, säger standarden bara att färgen ska dominera över det vita. Den säger inget om hur teckningen ska utbreda sig. Det är alltså inget fel om en färgad hund har vita partier på rygg och sidor. Alla bullterrier har mer eller mindre olika teckning vilket kan ge olika uttryck, jämför bilderna på motstående sida.

När det gäller vita hundar är det **inte** önskvärt med färgade fläckar på kroppen, det vanligast förekommande är färgade fläckar vid korset eller ryggen.

Hundar helt, eller nästan helt, utan vita tecken upplevs ofta som tunnare i benstomme och huvud.

Olika färger och färgsättningar

Olika färger och färgsättningar ger olika intryck och samtliga nedan är korrekta.

Vit med svarta tecken

Brindle och vit, vit och solid brindle

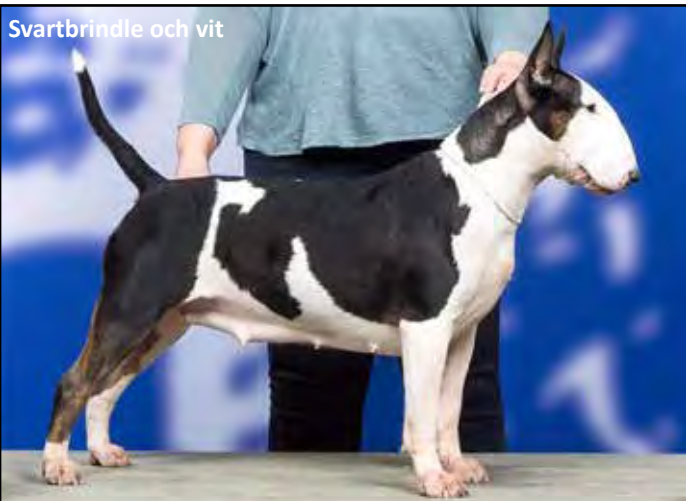
Röd med vita tecken

Brindle med vita tecken

Svartbrindle och vit

Trefärgad och vit

Slutord

Kompendiet är utarbetat av SvBtks avelskommitté, sammankallande Astrid Odell med hjälp av Margaretha Häll och Ann-Sofie Ramstad.

Materialet får användas fritt av SvTek och SKK. Alla fotografier har givit SvBtk rättigheter att använda samtliga bilder i kompendiet till olika ändamål, inklusive publicering på hemsidor inom SKK, SvTek och SvBtk.

Tack till alla som bidragit med fantastiska fotografier: Alice van Kempen, Linnea Sjögren, Sofia Brännström, Mimmi Elgh, Margaretha Häll, Ann-Sofie Ramstad, Karin Stenby och Astrid Odell.

Ett speciellt tack vill vi rikta till den engelska A-domaren och tillika rasspecialisten/uppfödaren Maureen Hughes, kennel Graymor, samt Patrik Cederlöf, domare och uppfödare, som hjälpt oss i arbetet att framställa kompendiet.

Litteratur:

All about the Bull Terrier, av Tom Horner. Pelham Books Ltd 1984. ISBN 0 7207 1086 2nd edition.

The Bull Terrier Illustrated standard, published by The Bull Terrier Club of America, W. E. Makay-Smith 1991.

The Bull Terrier Handbook for type, conformation and movement by Frank Dyson.

The Sixth Bull Terrier book. The Bull terrier club, 1988. Edited by Brian Kenway. ISBN 1 871285 003.

Bullterriern i Våra Hjärtan, Svenska Bullterrierklubben 25 år 1976-2001. Red. Lena Grundén och Ruth Hägglund.

Genomic analyses reveal the influence of geographic origin, migration and hybridization on modern dog breed development. Parker, H.G., Dreger, D. L., Rimbault, M., Davis B. W., Mullen, A. b., Carpintero-Ramirez, G., Ostrander, E. A. (2017).

SvBtk 2019

